

Urina.

Charakteristika, složení a její vlastnosti

„Jste ve stresu? Sklenice ranní uriny dělá divy – pijte ji denně. Tuto radu vám neudílí žádný blázen, ale dva renomovaní vědci M. Mills a T. Fones z univerzity v New Castle v Austrálii.“

***Týdeník** Nová věda*

Víte, který z mnoha komponentů moči je nejdůležitější? Životní energie a hned po ní i ostatní energie, jež tvoří životní pole člověka (viz obrázek č. 8). Duchovní podstata člověka spočívá ve vodě! Ano, voda je skutečně nejdůležitějším prvkem uriny. Kromě ní však obsahuje velké množství jiných hmotných prvků, s nimiž se nyní seznámíme.

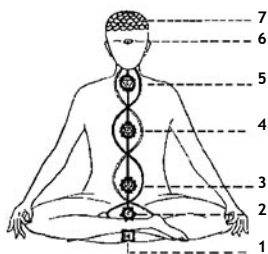
Urina obsahuje tisíce a tisíce komponentů a její složení je nesmírně složité.

Krátký seznam prvků je zde.

Močovina, kyselina močová, purinové alkaloidy, nukleinové kyseliny, guanidinové preparáty, histidin, kyselina hyppurová, kyselina glukoronová, kyselina sí-

rová, pigmenty, neutrální síra, bílkoviny, aminokyseliny, glukóza, aceton, žlučové kyseliny, mléčné kyseliny, pyrohroznová kyselina, cholesterolin, monosacharidy, prchavé mastné kyseliny, vyšší mastné kyseliny, kyselina šťavelová a jantarová a další. Kromě toho v moči najdeme *pepsin*, *tripsin*, *amylázu*, *fosfatázy* a další *enzymy*, *steroidní hormony*, *vitaminy* a *minerály* – fakticky všechny látky, které jsou přítomné v organismu, a v neposlední řadě také plyny, například *dusík*, *kysličník uhličitý* a *kyslík*.

Při patologickém stavu organismu se obsah a poměr některých komponentů mění. Zvětšuje se množství prvků, jež jsou v malých koncentracích v moči běžně přítomné, například *bílkovin*, *glukózy*, *fruktózy*, *acetonu*, *kyseliny acetoctové*, *aminokyselin*, *tuků*, *cholesterinu*, *mléčné kyseliny* a dalších. A objevují se méně obvyklé prvky: *peptidy*, *nukleinové kyseliny*, *mukoproteidy*, *fibrin*, *hemoglobin*, *žlučové a další pigmenty*, *hormony*, *enzymy* a celá řada dalších látek, které se ve zdravé moči nevyskytují. Většinou

je vyrábí sám organismus, aby se zbavil konkrétního onemocnění. Některé složky léků a konzervační přípravky se v moči objevují v neměnném stavu, jiné organismus přetváří, aby zmínil jejich jedovaté působení.

Obrázek č. 8

Zde je schematicky zobrazená jemná fyziologie lidského organismu a jeho životní pole.

1. v gravitačním centru životního pole se tvoří gravitační energie;
2. v elektromagnetickém centru – elektromagnetická energie;
3. v tepelném a světelném centru – světelná a tepelná energie;
4. ve vibračním a rotačním centru – energie pohybu;
5. v prostorovém a časovém centru – energie času;
6. v psychickém centru – psychická energie;
7. v centru vědomí – paměť, emoce a smysly.

Uvedené druhy energií se usazují ve vodě a ona je vsakuje (v krvi, *lymfě*, *mezibuněčné* a *nitrobuněčné* tekutině, míšní tekutině a dalších tekutinách organismu). Voda nakonec opouští organismus v podobě uriny. Ale tato voda obsahuje veškeré informace o organismu, o jeho zdraví, psychice, nemocech a tak dále. A tyto informace je třeba využívat i v léčbě, léčit se s ní, omladit a pěstovat mimořádné schopnosti.

Komponenty uriny. Jak na organismus působí

Nyní se na všechny komponenty podíváme z hlediska toho, jak na lidský organismus působí.

Voda. To je základní složka moči. Voda v organismu a čerstvě vyloučená moč se nacházejí ve zvláštním stavu jako *tekuté krystaly*. Přírodní voda tuto strukturu nemá a její molekuly jsou rozmístěny chaoticky. Aby voda, přijatá organismem, začala „fungovat“, musíme jí dodat výše uvedenou strukturu. Vědci mají zato, že organismus na strukturalizaci jednoho litru vody vynakládá dvacet pět kalorií vlastní energie. Pokud užíváme moč vnitřně, šetříme vlastní energii, kterou jsme dříve ztratili při proměně moči a pro získávání správné struktury. Budeme-li několik let pravidelně užívat urinu, ušetříme značné množství energie, a to už může mít na délku života značný pozitivní vliv.

„Urina nejen léčí, ale také uchovává zdraví, pokud ji užíváme včas z preventivních důvodů.

Z energetického hlediska představuje moč přesný hologram zdravých a nakažených tekutin v organismu. To znamená, že v urině se uchovávají veškeré informace o těchto tekutinách.“

To jsou slova jedné moudré ženy, bývalé lékárnice a nyní přesvědčené *urinoterapeutky* z Německa, Ingeborg Allmann.

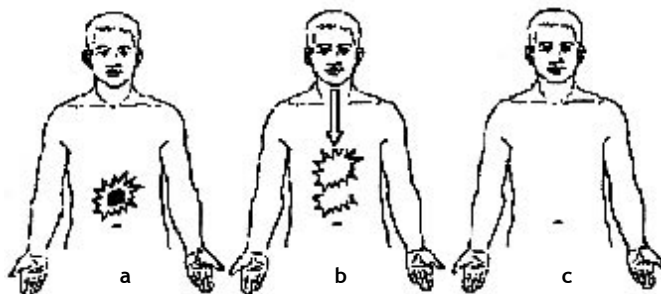
V přírodě existuje čtyřicet osm druhů vody a každý z nich má své specifické charakteristiky, jež mohou být pro lidský organismus více či méně příhodné. Vědci skutečně zjistili: **čím delší životnost má tekutý krystalek, tím je pro organismus zdravější** a tím víc se podobá tekutinám obsaženým v lidském organismu. Lidský organismus si však musí ze všech druhů vody, které se do něj dostanou z jídla a pití, vybrat ty nejvhodnější a tato práce vyžaduje dodatečnou energii. Pokud se do těla dostanou správné krystaly nezbytné pro udržení normální životní činnosti v „hotovém stavu“, ušetříme spoustu energie. Vědci zjistili, že právě v oblastech s prameny s obdobnou vodou lidé žijí dlouho a bývají málokdy nemocní. Každý orgán si odebírá „své krystaly“ zvlášť a pracuje s nimi, a jestliže člověk tuto schopnost odebírat nezbytné krystaly ztratí, onemocní. *Tibetští léčitelé* toto všechno znali od pradávna, a proto léčili své pacienty *mixturami* s tekutými krystaly vody, jež však nevybírali náhodně, nýbrž speciálně podle konkrétních nemocí. Užívání vlastní moči tento problém řeší a dodává organismu potřebné krystaly.

Voda, která prošla naším organismem, si i nadále o něm uchovává veškeré informace. Jak je to možné? Tak, že *energoinformační pole* a vrstvy na sebe navzájem působí (jinak bychom také mohli říct, že duch člověka ovlivňuje tekutinu).¹⁰ Vzpomeňme si na biblický výrok, který jsme tu už zmiňovali. Struktura tekutých krystalů vody se přetváří v souladu s energetickým vlivem člověka. Ovšem voda si pamatuje i různé patolo-

gické stavy, v nichž člověk pobývá. Vypijeme-li tekutinu obsahující patologické informace, energoinformační základ této patologie si v těle sám najde zdroj, z něj vzešel, a vytvoří interferenci: to je princip veškeré homeopatické léčby, kdy se podobné léčí podobným. V tomto ohledu je vlastní moč nezaměnitelným prostředkem: je to tekutina přirozeně nabitá všemi energiemi a veškerou informací z organismu. Na základě homeopatického principu dokáže z těla vystrnadit různá *ložiska patologie*, a tak je zbavuje různých nemocí (viz obrázek č. 9).

Dále předkládám výňatky z rozhovoru s doktorkou homeopatie a přírodní medicíny Natálií Zubovovou, v němž potvrzuje, že tento jev skutečně existuje.

*„Nadměrné užívání umělých medikamentů, charakteristické pro dnešní dobu, svědčí o tom, že máme o člověku a fungování jeho organismu zatím jen omezené znalosti stejně jako o jeho možnostech a rezervách... Chemické preparáty mají vážné vedlejší účinky, kvůli kterým vznikají stále nové a nové nemoci, jež byly v minulosti neznámé. Dnešní doba vyžaduje, abychom vytvořili nové – **bioenergetické** – léčebné metody. Jedním z nich je metoda **bioinformační terapie**, kterou jsme sami vypracovali a jejíž základem je **novátorský¹¹ systémový přístup** k člověku jako k součásti přírody. Mezi ně patří **neutralizace negativních energií¹²**, jež člověka ovlivňují, očista organismu od toxinů a probuzení skrytých rezerv – a tudy také vede cesta k vyléčení, kterou jsme se my vydali. Léčení nespočívá v tom, že odstraníme symptomy nemoci, ale v tom, že obnovíme narušené životní procesy. A o to se v naší metodice právě snažíme.“*

Obrázek č. 9

Efekt homeopatického léčení metodou „vyhánění“ patologií močí. Takto urina homeopaticky působí na ložiska nemoci.

a) Černou barvou je označeno ložisko nemoci, které kolem sebe šíří negativní energii.

b) Nemocný začal užívat vlastní moč a ta zaplavila energii patologického zdroje, potlačuje jej a ničí.

c) Čistý a zdravý člověk.

„A jak k tomu vlastně dochází?“

„Pokud bychom se chtěli vyjádřit stručně a jasně, řekli bychom, že dochází k úpravě a korekci *bioenergetického pole* člověka. Člověk je nesmírně složitá struktura sestávající z informačních systémů a podsystémů, které jeden s druhým reagují. No, a nemoc je právě důsledkem narušení této *harmonické synchronizace*. A ještě jednodušeji – nemoc je porucha *biopole* na určitém úseku, v určité části organismu. Odsud vyplývá, že k vyléčení musíme obnovit přirozené parametry zadané přírodou.“

„Tedy návrat k lidové medicíně?“

„Doslovně kopírovat starodávné recepty bychom neměli, ale můžeme využívat nové poznatky z *biofyziky* a moderní *elektronické přístroje*.“

„Vidím tu před vámi jistý elektronický přístroj, je to právě nástroj k provádění vašich metod?“

„Ano, tento přístroj je určen k ovlivňování organismu nemocného. Vylučuje *specificky modulované elektromagnetické vibrace*, které neutralizují *patologické elektromagnetické vibrace* nemocného organismu. K dnešnímu dni je vypracováno sto dvacet vzorců cíleného působení: *antiradiační, antivirové, antimykotické a stimulující imunitu*. **Přístroj přenáší informace z vzorce na speciální roztok, do nějž se vsáknou, a nemocný je poté vypije. Metoda je nesmírně efektivní při léčbě akutních i chronických onemocnění, ale má také profylaktické účinky, a proto se užívá v kardiologii, pulmonologii, neurologii, dermatologii, při nemocech pohybového aparátu a v traumatologii.**“

„**Mladí lidé by se možná zajímali o to, jakým způsobem tento vynález vznikl a jaká k němu vedla cesta.**“

„*Medicína mě zajímala po dlouhá léta a vysokoškolské učebnice jsem hltala jako detektivky. Pročetla jsem ruské či německé knihy o homeopatii, prostudovala staroindickou **Ājurvédu** a hloubala na poli čínského učení o meridiánech. S nadšením jsem poznávala **geofyziku, seismologii** či **vlnové procesy** a na jejich základě se dopracovala k tajemství homeopatie – **biorezonanční terapii.***“

Již dříve jsem napsal, jak o věci uvažuji osobně, a jen dodám, že základem urinoterapie je jev zvaný *biorezonance*. Tím také vysvětlím, proč má moč mladých lidí a dětí (pokud vystupují jako dárci moči) takovou účinnost. Žádný kus železa, myslím přístroj, se nevyrovná živému organismu se vši rozmanitostí jeho funkcí a specifičností struktur pole.

Čerstvá moč má kyselou reakci a kyselé prostředí je samo o sobě silným ozdravným prostředkem s vysokou

účinností. Pojdme se podrobně podívat, jak tento unikátní léčebný mechanismus funguje.

Jak funguje léčebný mechanismus uriny

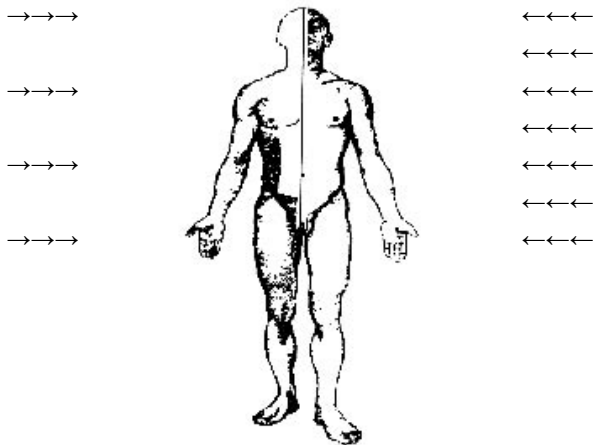
V přírodě existují dva typy buněk – *rostlinné* a *živočišné*. Rostlinné buňky mohou žít i v alkalickém prostředí a také je sami produkují, například při uhnívání spadlých listů pod stromem. Živočišné buňky žijí v *kyselém prostředí* a rovněž je kolem sebe produkují – například kůže, ale i moč a kal mají kyselé pH. To znamená, že všichni živočichové, nevyjímaje člověka, mohou onemocnět jen z důvodu, že se jejich normální okyselené vnitřní prostředí změní na *alkalické*, tedy *hnilobné*. A hnilobné prostředí je blahodárné pro rozmnožování rostlinných buněk. Rostlinné buňky, jak jsme si právě řekli výše, hnilobné procesy dále posilují. Tak jsme se dopracovali k závěru, že v jádru všech nemocí, které bývají velmi různorodé, leží stále stejný proces – *alkalizace* (*zvyšování alkalické hladiny*) a následné uhnívání. Chceme-li se vyvarovat hnilobným procesům v organismu, musíme jej správně okyselovat prvky obsahujícími neškodné kyseliny. Správného okyselení organismu nejnáze dosáhneme užíváním vlastní moči – vždyť je to tekutina, kterou vyrobil náš organismus sám ze své krve. Při takovém okyselení zbavujeme patologické procesy jejich živné půdy – alkalické hladiny a hniloby – a rychle se uzdravujeme. To není nic nového, tato vlastnost moči byla mnohokrát potvrzena i starodávnými mudrci. **Moč je základem všech léků!**¹³

Ještě si řekneme několik slov o tom, co to vlastně je okyselení a zvyšování alkalické hladiny. Ve zdravém organismu se udržuje rovnováha mezi kyselým a alka-

lickým prostředím. Dojde-li k narušení této rovnováhy a vnitřní prostředí organismu se nadměrně okyselí nebo naopak alkalizuje, má to na něj zhoubný vliv. Je-li organismus překyselen, je nutné užívat alkalizující prostředky, abychom jej dostali do normálu; je-li *přealkalizován*, užíváme kyselé prostředky.

Čerstvá moč má kyselou reakci, naproti tomu odstátá moč (kterou jsme nechali dva až čtyři dny nebo víc uležet) má alkalickou reakci. Překyselení i přealkalizování ničí mikroby a likviduje hnilobné procesy. Při *hnišavých infekcích* pijeme čerstvou nebo starou moč a praxí poznáme, jaká z nich funguje lépe.

Okyselíme-li organismus prvky, jež ničí hnilobu a kvašení, děláme pro něj blahodárnou činnost. Naopak okyselení s využitím látek vytvářejících *kyselé toxiny* – bílkovin a sacharidů, které následně začínají hnit a organismus alkalizují, je pro organismus hotové neštěstí.

Obrázek č. 10.

Šipky ukazují, jak v organismu proudí *volné elektrony*, jež se do něj dostanou při užívání moči. Zleva je obyčejná urina a zprava odpařená.

Moč je nejkyselější po ránu a nejméně kyselá po jídle; proto bychom k léčebným účelům měli používat právě ranní moč.

Urina se výrazně liší svou *relativní viskozitou* od jiných tekutin, především vody, a také má odlišnou *relativní elektrickou vodivost a povrchové napětí*. Je nasycená solemi, její molekuly mají specifickou strukturu a tekuté krystaly jsou jednorodé. Podíváme se, jak výše uvedené vlastnosti moči ovlivňují lidský organismus.

V moči je rozpuštěno velké množství solí, a právě proto má elektrickou vodivost. Pokud by se nám povedlo nějakým způsobem zvýšit koncentraci solí, například tím, že část vody odpaříme, tato schopnost ještě vzroste (viz obrázek č. 10).

Když si takovouto močí namažeme tělo, značně zvýšíme průtok energií v podobě volných elektronů kůží. V důsledku toho se zvýší *fermentační procesy* v organismu. Člověk je natolik zdrav, nakolik jsou jeho enzymy aktivní. Urinová masáž, zejména použijeme-li odpařenou urinu, do organismu pumpuje energie a aktivuje fermentační procesy. Nemusím dodávat, že to vede k celkovému ozdravení organismu. Nyní už víme, proč dávní jógové doporučovali provádění urinových masáží právě s odpařenou močí.

Moč je v podstatě *organický solný roztok*, jež se svými vlastnostmi podobá *krevní plazmě*. Je srovnatelná s jinými léčebnými solnými roztoky, například *umělými fyziologickými*, a v neposlední řadě i s těmi, které se používají jako náhražky krve. Podobá se také minerálními vodám, jež slouží jako léčebný prostředek k zevnímu či vnitřnímu užití.